

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. april 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0655
Dok.: CMA40370

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. april 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasfemi-bestemmelse) (L 90).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasphemibestemmelse) (L 90):

”Ministeren bedes give eksempler på, at ophævelsen af en strafbestemmelse har haft betydning for fortolkningen af en anden strafbestemmelse.”

Svar:

Højesterets dom af 14. april 1994 (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1994, side 520) vedrørte anvendelse af straffelovens § 252 om hensynsløs fareforvoldelse i en situation, hvor en person i en række tilfælde havde haft ubeskyttet samleje, uagtet at vedkommende var HIV-positiv. I forbindelse med vurderingen af, om straffelovens § 252 kunne anvendes, omtalte Højesteret bl.a. Folketingets tidligere behandlinger af spørgsmålet om straf for udbredelse af kønssygdomme.

I Højesterets dom er således bl.a. anført følgende:

”Efter straffeloven af 1930 er udbredelse af smitsomme sygdomme omfattet af straffelovens § 192, der er placeret i lovens kapitel 20 om almenfarlige forbrydelser, og som knytter straf til overtrædelse af bestemmelser i særlovgivningen eller udstedt i medfør af særlovgivningen med henblik på forebyggelse eller modarbejdelse af smitsomme sygdomme. Bestemmelsen var suppleret med en særlig bestemmelse om smittespredning af kønssygdomme i straffelovens § 256 (kapitel 25 om forbrydelser mod liv og legeme), og der er efter denne bestemmelses placering ved siden af de almindelige regler om legemskrænkelser, herunder § 252, og efter forarbejderne ikke grundlag for at fastslå, at også § 252 kunne finde anvendelse ved udbredelse af kønssygdomme. Efter ophævelsen af § 256 i 1965 var udbredelse af kønssygdomme for smittede personers vedkommende alene strafbart i henhold til bestemmelsen herom i loven om bekæmpelse af kønssygdomme, der efter lovændringen i 1973 kun fandt anvendelse på den, der forsætligt udsatte nogen for at blive smittet med kønssygdom. Under debatten i Folketinget i 1987 var der bred enighed om ikke at ”kriminalisere” AIDS, og heller ikke i forbindelse med loven om ophævelse af kønssygdomsloven i 1988 skete der en sådan kriminalisering. Det bemærkes herved, at de politiske tilkendegivelser om anvendelse af straffelovens bestemmelser om legemskrænkelser på ”forsætlig smittespredning”, der fremkom under Folketingets behandling af lovforslagene, er uklare.

Der er herefter ikke tilstrækkeligt sikkert grundlag for at henføre forhold[et] under straffelovens § 252, og tiltalte frifindes derfor for dette forhold.”